

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf.

Főmunkatárs:

KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

Uj csapás.

Gazdasági helyzetünk mostani válságos idejében mindenki bizonyos jóleső megnyugvással látta, hogy a mezőgazdasághól élő ország gazdasági jólétét a súlyos pénzügyi helyzet nem igen érinti. A kedvező áralakulásokban és a két legutóbbi év termelési viszonyai között a gazdasági depresszió nem nyomta. Április derekán azonban rázúdult az országra egy óriási hóvihár és hegyibe a fagy. Az a hófőér palást, mely mint a menyasszonyi fátyol, leterült a tavasz szép zöld szőnyegére, talán még jótékony takaró volt a fagy ellen. Legalább ahogy a vegetációt most látjuk, a kalászosoknak ez az áprilisi, 1850 év óta példátlan fagy nem ártott. Ez azonban nem azt jelenti, hogy a mezőgazdaság rettenetes csapást ne szenvedett volna. Olyan nagy a csapás, hogy nem tudjuk, vajon kitudjuk-e heverni? Mert a tavaszi vetések részben elpusztultak, részben fejlődésükben annyira vissza maradtak, hogy ezeknek középszerű termésére sem igen lehet jogosan számítani. Pedig a tavaszi vetések sokkal nagyobb területet foglalnak el, mint akármely más években. Tudjuk, hogy az őszi annyira adnormális volt, hogy a nehézségű talaj megművelhető nem volt. Itt

tehát ősszel nem vettek, a vetés tavaszra maradt. De márciusban is most még a már szárazság miatt nem lehetett szántani, és így a tavasziakkal mindenfelé elkéstek. Egy kedvező április és még inkább a május sokat segített volna, ám hogy április szeszélye mennyi milliót pusztított el, — arról igazán jobb nem beszélni, mert hiszen egész nyugalmunkra, teljes munkaerőnkre szükségünk van, hogy e válságos időben megmentsük azt, ami lehetséges.

A szőlő és gyümölcs Magyarország alsó vidékein teljesen tönkre ment, — ez pedig sok ősi magyar vármának elemi csapása. Ujajhan nagy jelszó Magyarországon az agrikultúra. De vajjon lesz-e az embereknek kedvük gyümölcsöskéket létesíteni, konyhakerteket berendezni? mikor nálunk teljesen megbízhatatlan az időjárás, és nyugodtan mondhatjuk, hogy nálunk két évtized óta a négy évszak csak elméletben van meg. A múlt év szeptemberében már zimankós hideg volt, tartott a tél március elejéig, akkor átmenet nélkül meleg napok következtek, majd jött az áprilisi fagy. Ne legyünk hiób postásai: jönni fognak a májusi fagyok is, vagy legalább is megfognak ijesztgetni a májusi fagyos szentek. Ily körülmények között kének legyen kedve intenzív földművelésbe kezdeni, melyet

a szeszélyes időjárás évről-évre teljesen tönkre tesz. Szegény Kecskemét, melynek évről-évről négy millió korona bevétele van, a rackból, — három év óta csak költ gyümölcsöseire, de nem vesz be egy huncut garast sem. Igazán nagy szívósság kell hozzá, hogy az itt gazdálkodó nép végkép fel nem hagyja a hálátlan gazdálkodási ággal, mely csak munkát, tőkét igényel s évről-évre a legszebb reményeket egy-egy éjszaka teljesen tönkre silányítja. Hiába a mi klímánk szerelenségei közepette mégis csak az extenzív mezőgazdálkodás jut feladatul: a kalászos termelés, mely ha, mint minden mezőgazdálkodás kockázattal jár is, — mégis aránylag legkevesebb veszélynek van kitéve.

Általában a mostani istencsapásnak is meg kell hogy megérlelnie azt az elhatározást, hogy iparilag kell fellendülnünk. Koldus ország az ország, amelynek lakói tisztán és kizáróan mezőgazdálkodásból élnek. Va bankot játszottunk a sorssal és egy közeledő fekete felső egy nemzet hosszú koplalásának lehet okozója. Más a helyzet, az olyan országban, ahol ipari termelés van. Itt az istencsapás éhhalált még sem okoz. Az iparilag előhaladott ország megindul birkózni az istencsapásaival is: míg a tisztán mezőgazdasági ország lakóira csak nyomor s szenvedés vár.

△ ▼ TÁRCZA. ▼ △

Otthon

Tudja a jó isten: mi a leghőbb vágyam,
Megértem hát végre: hogy van egy kis házam.
Csak mint egy katicka — kicsi a szobája.
Mégis ez a világ legszebb palotája!

Sokat nélkülöztem, soká kuporgattam,
Minden kicsi fillért össze rakosgattam. —
Minden homokszeme önkézemmel vájva:
Hogy ne lenne nekem ez a kis ház drága!

Rá örömmel s mégis könnyes szemmel nézek,
Mig érte küzdöttem elrepült az élet!
Hanyatlak a napom, immár lemenőben...
Vár egy csendes otthon kint — a temetőben.

Irta: Grigdssy Jánosné.

A zene esztetikája.

— *Irta: Schoppenhauer Arthur.* —

Az operánál sokkal tisztább zenei élvezetet nyújt az énekelt mise, melynek nagyobbraest érthetetlen szavai, avagy végeségis ismételt halleluják, gloria, eleison, amen stb. pusztá szöveggé válnak, a melyben a zene, a csupán az egyházi jelleget tartva

meg, szabadon mozog és nem csorbítatik meg saját terén mindenféle hajokkal, mint az operában, úgy hogy itt akadálytalanul kifejlhet összes erőit. S nem csuszik a földön, mint a protestáns egyházi zene, a maga nyomott puritán vagy methodisztikus jellenével, mely hiú képe a protestáns erkölcsnek, hanem szabadon és nagy szárnyalással fenn lebeg, akár egy szeráf. Csak a mise és a szimfónia adnak zavartalan, teljes zenei élvezetet, míg az operában a zene az unalmas darabokkal és ennek alköltészetével nyomorultán kintlódik és a reá rótt teherrel boldogulni iparkodik, — akárhogyan, csak sikerüljön. A gunyos lelkcsinylés, mellyel a nagy Rossini olykor a szöveget kezelte, ha nem is dicsérendő, de legalább igazán zenei. Egyáltalán a nagy opera, mivel már három órányi hosszúságával zenei fogékonyságunkat mindinkább eltomplitja, — s közben egy rendszerint igen unalmas cselekedet csigamozdulati türelmünket próbára teszik: magában véve és lényegileg is unlató természetű, a mit csakis az egyes produkció tökéletes kiválósága tehet jóvá. Azért ebből a fajtából egyedül a mesterművek élvezhetők, és minden közepes elvetendő. Arra is kellene törekednie, hogy az operát mindinkább szűkebbvönjé és kivonatolják és így lehetőleg egyfelvonásos legyen és egy óráig tartson. A

dolgot átérzve, Rómában az én időmben arra a rossz kihívóra találtak, hogy a teatro della Valleban egy opera és egy vigiáték felvonásait felváltva adták elő. Az opera legfeljebb két óráig tartson, a dráma ellenben három óráig. Mert a drámához szükséges figyelmesség és szellemi feszültség tovább tart, sokkal kevésbé feszíti meg figyelmünket, mint, a folytonos zene, a mely a végén idegkinzással lesz — ezért az opera utolsó felvonása most szabály szerint a haligatők győztese és még inkább az énekeseké és zenészeké. E szerint azt hisztünk, hogy itt egy nagy győlekezetet látunk, mely az önsanyargatás végett egybegyűlt, a dolgot kitartással követi a végéig, a mely után már régen mindegyik hallgatag sóhajtott, — a szökevények kivételével.

Az euvertura a zene jellegét és az események folyását jelezve az operára készítsen elő, de ennek nem szabad nagyon nyíltan és világosan történnie, hanem úgy, a mint álomban látjuk a történeteket.

A vaudeville oly emberekhez hasonlítandó, ki a zsbívbáson vett ruhákban feszít: minden egyes darabot már visel valaki, a kinek számára készült és a khez mérve volt: azt is látni, hogy nem tartoznak egybe. Ehhez hasonlóm — tisztességes emberek ka-

A fagy és a vetések.

Az 1913. évi április hó 11-től 17-ig tartó rendellenes időjárásnak Magyarország mezőgazdasági állapotára gyakorolt hatásáról a földművelési miniszter rendkívüli jelentést adott ki, melyet az alábbiakban ismertetünk:

Az április hó 9-én beállott hűsülődés, mint már a legutóbbi hivatalos vetésjelentésben is jelezte, április hó 11-ig annyira fokozódott, hogy a 12-ére forduló éjjel az ország legnagyobb részében, a délvidek és Erdély kivételével, mindenütt a fagypont alá szállt a hőmérő, sőt a Duna jobb- és balpartján, továbbá a Nagyalföld északi felében több helyről — 5 C. fok, elvéve egész — 8 C. fokig terjedő fagyokat is jelentettek. Április hó 12-ről 13-ra forduló éjjel oly térfésen zord idő köszöntött be, amilyenre április hó közepén az 1850-ik év óta nem volt példa. A nyugat felől támadt szélviharok ugyanis oly erős hóviharokat hoztak, hogy reggelre a Kisalföldön, a Duna jobbpartján és az északi felföldön 20—40 centiméter magas hóréteg fedte a talajt. Hófúvásos helyeken pedig elvéve az egy métert is meghaladta a hó magassága. Április 14-én és 15-én a havazás kiterjedt a Nagyalföldre és a vele szomszédos királyhágón túli vármegyékre, hol kezdetben esővel vegyest jött s e miatt a hóréteg nem volt oly magas, mint a nyugati részekben. — Az idő csak április 17-én fordult csendesebbre és enyhébbre, a lecsapódások azonban — ekkor már eső alakjában — az ország egyes részein 3—4 napig még tovább tartottak. Ez idő alatt borult égbolt és lassu hűmelkedés mellett a hó legtöbb helyen elolvadt, a nélkül hogy nagyobb aradásokat okozott volna. Ez a különösen szerencsés körülmény, hogy tudniillik a fagy után nem tűzött forró nap a növényzetre, mentelle meg a különböző termények nagy részét érzékenyebb károsodástól.

A meleg márciusi napok után váratlanul beköszöntött erős fagyok és az év ezen szá-

kában már szokottan mérvű és hevessegi hóviharok annyira megdöbbentették a gazdaközönséget, hogy ezen időjárást az első pillanatban a mezőgazdasági termelés minden ágára végzetesnek tekintette. Ma azonban, a fagyok megszűntével s a hó eltakarásával, megnyugvással állapítható meg, hogy a megdöbbenésből származó aggodalom jóval nagyobb volt, mint a rendellenes időjárás okozta tényleges károsodás.

Mert bár az ország egyes vidékein a dús virágzás után remélt korai gyümölcs (kajszi, mandula, dió, cseresznye, meggy) szép terméskilatását nagy részben, sőt egyes helyeken teljesen elpusztította a szokátnál erős fagy, és bár a mesterséges takarmányokban (lóhere, lucerna, búkköny), továbbá a már kikelt répavetésekben, a kiültetett palántákban és a már kifakadt korai szőlőkben helyenkint igen nagy fagykárak vannak, — ma már a veszedelem elmúltával örömmel látják a gazdák, hogy a reánk nézve mégis legfontosabb terményeink, tudniillik a gabonafélék oly csekély mérvben, sőt legtöbb helyen egyáltalán nem szenvedtek, hogy ezen alig számbavehető károsodást nemcsak kiegyenlíti, hanem részben még felül is mulja a vastag hórétegből nyert s már nagyon szükségessé vált nedvesség.

Tény ugyan, hogy a hideg időjárás, illetve a fagy az összes kalászosok fejlődését némileg megakasztotta, ez a körülmény azonban a márciusi melegekben nagyon is rohamos fejlődésnek induló kalászosoknál, semmiesetre sem nevezhető károsnak.

Közvetlenül a hó elolvadása után az iránt merültek fel egyes helyeken panaszok, hogy a már szárazra levő őszirózsákat a havazás előtti szélviharok ledöntötték s ezek a reájuk esett hóhullás súlyai alatt eltörték, továbbá hogy a hideg iránt nagyon érzékeny tavaszi árpavetéseket a fagyok néhol erősen megcsípték, a legutóbbi napokban azonban már ezek a panaszok is nagyobbára mind elhallgattak s egyenlő után arról érkeztek je-

lentések, az árpában vélt fagykárak pedig a felső levelek megbarnulásán túl nem terjednek.

A már jelzett károkon kívül a mezőgazdaságra mindenesetre hátrányos az a körülmény, hogy a havazás, olvadás és esőzés következtében 8—10 napra az ország legnagyobb részében minden mező munkának szünetelnie kellett és hogy a mesterséges takarmányokban esett fagykárak, illetve a rétek és legelők fűnövéseinek visszasamaradása következtében a jószág és a birka, ha nem is hosszú időre, néhol ismét csak a már amúgy is igen szűken levő téli takarmányra szorult.

● ● HIREK ● ●

Új táblabíró. A király *Dr. Ligeti Ernő* ballaspagyarmati törvényszéki bíró k. táblabírói címmelet és jelleggel ruházta fel.

Körmenet. Folyó hó 25-én reggel tartott meg a hagyományos *Márk* napi körmenet, a melyen a helybeli róm. kath. elemi iskolák fiú- és leányöndvédekéi vettek részt.

A búzaszentelés szertartását főtisztelendő *Ambró János* záradfőnök végezte ünnepélyes istentisztelet keretében.

Egyetlen színház-est. Miként lapunk múlt számában is jeleztük, *Pinter Imre* baritonista színművész, a budapesti v. Népszínház elsőrendű tagja, *Parlagi Kornélia*, *Désy Jenő* és *Czegedyi Gyula* művésztársainak közreműködésével folyó hó 26-án (szombaton) a „Lengyel”-fele vendéglő nagytermében művész-estét rendez. Az est műsora csupa elsőrangú újdonság; — számos énekek- és színpadi apróságokból van összeállítva. Hisszük és reméljük, hogy városunk- és vidékének műpártoló úriközönsége nem veszik közömbösen — de megtekintik ezen valóban elsőrangú élvezetet nyújtó művész-estét. Ezen est iránt városunkban szles körben élénk érdeklődés nyilvánult meg.

hátjairól levágott rongyokból összefoltozott barlekinzubbony — a potpourri, igazi zenéi alávalóság, a melyet a rendőrségnek el kellene tiltania.

A zene a szép egyik igen elkülönített fajtája. Csak az időt ismeri, minthogy az idő közvetlen feltétele, de semmit sem abból, a mi az időben történik. A zene nem az érzékvilágban való jobb tudat hatásainak ábrázolása, mint egyéb művészetek, hanem maga egyike azon hatásoknak a mint a természet és építőművészet szemlélete, a zene is elragad a szubjektívitásunktól, de többet tesz: pozitíve hat, (a mint, mint mondtam, azok is tesznek.)

Ha az egész öntudatunkat egy golyóhoz hasonlítjuk, akkor a zene talán a legrövidebb, a középponthoz legközelebbi sugár mozgása, mik a felületről tekintve (mint a hosszúság sugárak részei) különben sokkal lassabban mozognak. Annyi bizonyos, hogy legközvetlenebből indítja meg a jobb öntudatot, de egyúttal legtávolabbra esik a tapasztalatától.)

... Szegényes és szűkölködő minden tudomány, és utja végnélküli De a filozó-

fia elhagyja azt és átpártol a művészetekhez. Itt azzá lesz, mint a művészetek mind, gazdagá és meglegedetté. Ime a zenész, hogy őzi diadalmasan művészetet, a mely meglegedettséggel ő reá is árasztja! Marad-e itt még kétség és aggodalom? A maga módja szerint fejezi ki a világot és megfejt minden talányt. Itt nincsen másra való végnélküli vonatkozás, mely, mint a tudományban, mindent hiabavalóvá tesz. Tovább nem kívánczik az ember, minben megvan a cél, ért. Meglegedett teljes mértékben ez a művészet, és a világ meg van benne teljesen ismételve és kifejezve. Ő a legelső, a legkirályibb művészet. Azzá lenni, a mi a zene, minden művészet célja...

Nem tagadható, hogy más művészet nincsen oly közvetlenül a célnál, nem oly egész minden egyes részében, mely oly örökké gazdag és teljesen meglegedett mint a zene. Azért is esik legtávolabbra tőlünk, siralmas állapotunktól hid nem vezet át hozzá és szenvedésünk, tevéseink-vevéseink örökké id-geen előtte. Ugy jön és tűnik el, akár egy álom, s bennünkkel itt hagy siralmas állapotunkban.

Fordította: Bogdai Adolf.

Dalol a proletár fiú.

(Az utca.)

Szomorú hír jött a falunkból.
Apám mindent, mindent eladott.
Eladta házát, kicsiny kertjét
S házuk előtt a festett padot.
Apám mindent, mindent eladott.

Rázós kezével, mintha látnám,
Főlemeli a koldusbotot,
Ami csak alig néhány éve
Nagy gazdagságában eladott
S most fölveszi a koldusbotot.

Dalol az éj csendes zenéje,
Amint itt ülök hallgatagon,
Egy buja virágú ligetben,
Egy hideg, megázott kőpadon,
Ahol most ülök hallgatagon.

S a kiver szíviem hazarepül,
Bús évek szálltak el felettünk.
S hogy ő is koldusbotra jutott
Egyforma nyomorultak lettünk.
... Bús évek szálltak el felettünk.

— Apám mindent, mindent eladott.
Házát, kertjét, a festett padot.

Kardos István.

 Gyerünk Glattstein Adolf papírkereskedésébe levélpapírt vásárolni.

Gyászrovat. Özv. Gyürky Gyuláné egyetlen leánya: *Lala*, folyó hó 25-én reggel 5 órakor hosszas szenvedés után elhunyt. — Temetése folyó hó 26-án lessz.

Pályázat. Nagy Mihály vármegyei alispán pályázatot hirdetett f. évi május hó 9-ik napjáig a nyugdíjazás folytán megüresedett salgótarjáni járási főszolgabíró állásra, az ujonnan rendszeresített kékkői járási főszolgabírói állásra és az ezeknek betöltésével megüresedő egyéb tisztviselői állásokra. Továbbá a Kékkőn ujonnan szervezett szolgabírói, járási tisztí orvosi és irodaságdíj tisztí állásra. A választás alá eső állások a törvényhatósági bizottság f. évi május hó 16-án megtartandó közgyűlésén választás útján lesznek betöltve.

Táncotanfolyam. Május hó 1-én a „Hungária” szálló nagytermében táncotanfolyami nyílik meg, a melyet *Baneth* ballagyarmati táncmester fog vezetni. — A tanfolyam iránt az érdeklődés általános.

A „Hungária” szálló. Ez a magas és előkelően csendes. szálloda és kávéház ismét új kezelőt cserélt: Róder Miksa személyében.

Tolvajlások. A múlt héten egy pár iparos legénynek megjött az a széles jókedve, hogy egy átmulatott éjszaka után egy vörslámpa fénye mellett térjenek nyugovóra. Ugyanis a falról leloptak egy utcai lámpást, melyet aztán utjukban a Tugár-patakba dobtak, — mely feltűkért a derék ifjakat másnap reggel a csendőrség viszonzásképp lopás címén megsétáltatta a bíróságig.

A „Lengyel-féle vendéglőben pedig egy ügyetlen ifjút érték lopáson, aki egy dohoz cigarettát lopott el s a mikor vele megugrani készült, az ajtónál a kabátjának egyik fele lemaradt, — ugyancsak viszonzásul.

Tisztelettel kérjük mindazon t. előfizetőinket, a kik lapunk előfizetési díjával hátralékban vannak, hogy azt a mellékelt postautalványon beküldjék szíveskedjenek.

CSARNOK

Senki

A budapesti élet mélységéből.

Irla: *Fröhlich János.*

Ha valaki egy világváros végtelen nagy nyomorát igazán tanulmányozni akarja, nyenjen a rendőrségre, látogasson el a kerületi kapitányságokra. A kerületvezető rendőrtanácsosok, kapitányok és tisztviselők tudják elmondani és példákkal eklatánsan illusztrálni, hogy van sok oly nyomorult is Budapesten, a kit élehetlensége, lustasága és nyomora az állatok színvonalára süllyesztett.

A VIII. kerületi kapitányságra vetődtem be egy napon. Nagy sürgős-forgás volt a Tavaszmező utcai egyemeletes rendőrségi épületben. Razzia után, mely éjjeltől reggelig tartott, egész sereg lerongyolt alakot hoztak be oda. A tömegből, mely az udvaron szorongvavárt sorát, majdnem két méter magas alak vált ki Borzalmas külsejű fiatal ember volt Ruhája egy piszkos, lerongyolt, valamikor fehér ingből, ugyanolyan alsó nadrágból állott. Cipő kalap nem volt rajta. Sápadi, sovány arcát rőt száka körülte. Csendesen viselkedett, csak néha vetett nyugtalan pillantást a földszinten levő rendőrszo-

bafalé, mintha onnan valami veszedelmet sejtene. Ugy látszik sejtelve alapos volt, mert az őrszobából egy ellenőr jött ki és egyenesen feléje tartva, mondta:

— Lipschitz — sajnálom — itt kell megfürösztönnünk téged. Megint oly állapotban vagy, hogy még a tolonckocsiba sem ültethetünk.

A megszólított összerázkódott, majd elszápadt. A legnagyobb rémület tükröződött arcán.

— A szerencsétlen ember — magyarázta nekem az ellenőr — írtozik a furdástól. De hát oly piszkos, hogy lehetetlen ebben az állapotban a toloncházba bevenni.

Lipschitz hőmbőlve követi a rendőröket az udvar egy félreeső helyére és egy ott felállított kádba mászik. Sir, mint egy gyerek. Két markos rendőr nekiesik és szappannal jól megmossa. Negyedóra múlva tisztán kerül ki a vízből. Már nem sir. A rendőrök valahonnan tiszta alsóruhát, használt nadrágot, kabátot, cipőt és kalapot teremtenek elő és ráhúzzák. Közben arca felderül és nagyokat sohajt, mint a ki nagy bajon esett át.

Toscano Béla dr. rendőrkapitány szíves engedelmével megszólítottam a most már tisztességes gunyába öltözött csavargót. Megkérdeztem egyet-mást személyéről.

— Uram — mondja ő — én igazán senki sem vagyok. Nem tudom, hogy hol születtem, nem ösmertem szüleimet. Soha semmi foglalkozásom nem volt, nevem sincs. Meglepetve vágok közbe:

— De hát az imént Lipschitznek szólították?

— Igen. De az nem az én nevem. Azt a rendőr urak adták nekem. Lipschitz Adolf, így hívják azt az enibert, ki tizenhat évvel ezelőtt mint apró gyermeket talált engem valahol a Duna mellett. Róla neveztek el.

Értelmesen, nyugodtan beszélt a szerencsétlen és további faggatásomra elmondta, hogy a mióta csak emlékszik, mindig vagy a kerületi kapitányságokon, vagy a toloncházba volt internálva. A toloncházban apák vezetése mellett iskola van, ott tanítják írni-olvasni azokat a zöllött embereket, — ifjakat öregeket — kik iskolába nem jártak. Ott tanították meg őt is, de ennek semmi hasznát nem veszi, mert életunt és semmit sem akar tudni a világról. A világ elrugta őt és semmi reménye nem volt soha, hogy boldoguljon.

— Sohasem érezte kedvet munkához, valami mesterséghez?

— Sohasem. Minek is? Legfeljebb annyit kerestem volna, a mennyi nyomorult fentartásomhoz szükséges. Látom ide került emberekről. Dolgoznak és nyomorognak. Egészen jól érzem magam így. Elittoncolni Budapestről nem tudnak, mert senki sem tudja, hogy hol születtem, milyen illetőségű vagyok.

Szerkesztő a Kisdó felelős.

285—1913. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti keresk. és váltó kir. törvényszéknek 191. — évi számu végzése következtében Dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Goldberger Sam. F. és fia bpesti cég javára 251 kor. 48 fill. s jár erejéig 1913. évi április hó 2-án fogatnosított kielégítési végrehajtás útján felol-

foglalt és 878 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: üzleti áruk nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1913-ik évi V. 174/1 számu végzése folytán 251 kor. 48 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi jan. hó 31 napjától járó 6 százalék kamatai, és eddig összesen 68 kor. 30 fill. érben bíróság már megállapított költségek, és 3 kor. árverés kiütési díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1913. évi április hó 30 napjának délutáni 5 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. évi április hó 19-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

303—1913. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 10162 sz. végzése következtében Dr. Essósy Béla ügyvéd javára 135 K. s jár erejéig 1913. évi november 15-én fogatnosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 800 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: két darab verestarka ökor nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1912-ik évi V. 441/1 számu végzése folytán 135 K. tőkekövetelés ennek 1913. évi aug. hó 29 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 35 K. 65 f.-ben bíróság már megállapított költségek, és 2 K. 40 fill. árverés kiütési díj erejéig Pusztai Tercsen leendő megtartására 1913. évi május hó 3. napjának d. u. 3 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913. április hó 18-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Ocassió

finom divatöltönyt tiszta angol gyapjú kelméből 50 koronáért készít
Schlesinger A. Fia.

Egyetlen színfézi-est!**Csupa újdonság!****P I N T É R I M R E**

a budapesti v. Népszínház elsőrangú tagja

Parlagi Kornélia,

soubrette primadonna, opera énekesnő.

Dési Jenő,

szalon komikus.

Czeplédy Gyula,

okleveles zenetanár.

közreműködésével

1913. április hó 26-án a „Lengyel”-féle vendéglőben**M Ű V É S Z - E S T É T**

rendez, melyre Szécsény város és vidéke nagyjérdemű közönségét ezuton is tisztelettel meghivja

Hirdetések jutányos árak mellett közöltetnek e hírlapban.

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVAN

elővirág terme

LCSONCZ,

RÁKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

**Megrendelések: élővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítanak.****Huszár Mihály**nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegyítisztító- és gőzmosó intézete**LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.**

Vidéki megbízások pontosan eszközöltetnek.

**Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

Készít minden a könyvnyomda-
szati szakmába vágó munkákat
modern- és szakszerű kivitelben,
jutányos árak mellett.**Glattstein Adolf**könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése
A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.
M. kir. dohány- és szivararúda.**SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)**Raktáron tart: mindennemű levél-
papirokat, üzleti könyveket, író-
és rajz eszközöket. Képes levelező
lapokból nagy választék.